

TERVEHDYS NILSIÄN LEHTOMÄELTÄ!

Ystävänäpäivänkirjeeseen sopivat mielestäni tutut Vapahtajan sanat: **”En minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee; vaan ystäviksi minä sanon teitä, sillä minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältäni.”** Joh. 15:15. Tämä on valtavin rakkauden osoitus, mitä me ihmislapsat maan päällä eläessämme voimme kokea. Taivaan ja maan kaikkivaltias Herra pyrkii pienen ja heikon ihmisen ystäväksi! Jeesus itse ilmaisee olevansa syntisten ystävä, joiden puolesta hän kävi kärsimään ja kuolemaan. **”Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystävänsä edestä.”** Joh. 15:13.

Jeesuksen ystävyudessa on todella hyvä olla, niin elämän hyvinä kuin huonoina päivinä. Ensimmäiset oppilaatkin joutuivat kokemaan monenlaisia elämän vaiheita. He saivat osakseen iloa ja Herra lupasi: **”...teidän sydämenne on iloitseva, eikä kukaan ota teiltä pois teidän iloanne.”** Joh. 16:22. He iloitsivat varmaan omakohtaisesta pelastuksesta, uskovien keskinäisestä yhteydestä ja evankeliumin voimallisesta leviämisestä, kun he sitä saivat julistaa. Jeesuksen ystävyys vaikutti niin suuresti, että kerrotaan, että **”...uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu;..”** Apt. 4:32. Näin voimallisesti vaikutti Vapahtajan rakkaus alkuseurakunnan uskovien elämässä. Mutta oppilaat joutuivat elämään myös niitä pimeitä päiviä, jolloin tuli monia raskaita vastoinkäymisiä ja pettymyksiä. Uskoontulleiden heikkous ilmeni erimielisyyksinä ja riitoina, joka puolestaan aiheutti hajaannusta. Moni luopui näiden kahakoiden seurauksena Herran ystävyudesta.

Pyhän Raamatun alkulehdillä kerrotaan: **”Ja hän karkotti ihmisen ja asetti Eedenin paratiisin itäpuolelle kerubit ynnä välkkyvän, leimuavan miekan vartioitsemaan elämän puun tietä.”** 1.Moos. 3:24. Olin pahoin erehtynyt ajatellessani tämän leimuavan miekan välkkyneen vain kauan sitten siellä paratiisin portilla. Viime aikoina olen oikeastaan päässyt ymmärtämään, että se on välkkynyt kaiken aikaa täällä meidän ihmisten elämässä. Synti ei erota ainoastaan Jumalasta, vaan nousee leimuavan miekan tavoin meidän ihmisten välille estämään, ettemme pääse toistemme luo, emmekä uskovien yhteyteen ja Sanan kuuloon.

Muistamme, miten vanhemman veljen oli vaikea iloita kaiken tuhlanneen veljensä kotiin paluuta. Hän rakasti vain itseään, mutta ei pystynyt rakastamaan langennutta veljeään. Tämä leimuava miekka välkkyi vanhemman veljen katkerissa sanoissa, jotka hän lausui Isälleen: **”Mutta kun tämä sinun poikasi tuli, joka on tuhlanut sinun omaisuutesi porttojen kanssa, niin hänelle sinä teurastit syötetyn vasikan.”** Luuk. 15:30. Miten vaikea meidän onkaan rakastaa niitä lähimmäisiä, jotka ovat syvälle vajonneet? Tunnetta herkästi vain suuttumusta, kun näemme syntiä, kaikenlaista riettautta ja pahuutta. Mutta mitään sääliä, esirukouksen tarvetta tai auttamisen halua ei tunneta. Tuo vanhemman veljen omahyväisyys ja itserakkaus on kuin piilevä sairaus, joka voi alkaa ihan pienestä ärsytyksestä, mutta päivä päivältä yhä enemmän se vaivaa meitä, lopulta näemme kaikissa lähimmäisissä erilaisia vikoja ja puutteita. Näin vanha ihmistemme, se itsekäs luontomme pyrkii ottamaan meissä ylivallan, vieden meidät takaisin pimeyteen. Olemme itse onnettomia ja pian onnettomiksi tulevat nekin, joiden on elettävä meidän lähellämme.

Jeesus ei silti ystäviään jätä, vaan tahtoo aina opastaa ja neuvoa kaikissa tilanteissa. Jeesuksen vertauksesta ymmärrämme, ettei syntiä ollut vain tuhlaajapojalla, vaan sitä oli myös vanhemmalla veljellä. Tosin aivan erilaisia, mutta yhtälailla kadottavia oli kummallakin. Molemmat tarvitsivat armahdusta ja syntien anteeksiantamista. Armahdettuina syntisinä kykenemme rakastamaan toisiamme, kun ei ole ylpeilyyn enää aihetta. Näin syntyy myös Jeesuksen ystävien yhteys, joka on merkki siitä, että on päästy pimeydestä valoon. Tämä yhteys myös säilyy aina siellä, missä tahdotaan valossa vaeltaa. Johannes siitä kirjoittaa: **”Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niin kuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.”** 1.Joh.1:7. Valon lapsina emme enää suosi tai puolustele omia syntejämme, vaan käymme uskalluksella armoistuimen eteen, **”...että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan.”** Heb. 4:16.

Tätä parempaa ja puhtaampaa elämää Jeesuksen ystävyudessa meistä moni varmaan kaipaa. On myös hyvä tietää, että Herra tietää heikkoutemme, näkee kaikki vikamme ja syntimme, toisin sanoen koko meidän surkeutemme. Mutta silti ei Herra hylkää ystäviään. Hän tietää sisimpämme kaipuun ja

kuulee heikot rukouksemme. Jumalan rakkauden ja armon Henki tahtoo janoavaa sydäntämme koskettaa, jolloin me vapaudumme Jumalan lasten vapauteen. Pyhän Hengen vaikutus näkyy ihmisen avoimessa ja herkistyneessä mielessä. Ihmeellisesti pidättyväinen viileys ja kovuus ovat kadonneet. Nyt on tullut halu päästä toisten uskovien kanssa läheisempään yhteyteen, on sisäinen tarve keskustella taivaallisista asioista. Näin Vanhan Testamentin lupaus Herran ystävästä toteutuu: ”**Silloin myös Herraa pelkääväiset puhuvat toinen toisensa kanssa, ja Herra tarkkaa ja kuulee; ja muistokirja kirjoitetaan hänen edessään niiden hyväksi, jotka Herraa pelkäävät ja hänen nimensä kunniansa pitävät.**” Mal. 3:16.

Tämä muuttuminen ei ole meidän omien ponnistelujen aikaansaannos, vaan seurausta Pyhä Hengen työstä meidän elämässämme. On Paavalin tavoin päästy kokemaan Jumalan ihmeellistä ja muuttavaa voimaa: ”**Me kaikki, jotka kasvat peittämättöminä katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme saman kirkkauden kaltaisiksi, kirkkaudesta kirkkauteen. Tämän saa aikaan Herra, joka on Henki.**”² Kor 3:18 Tätä vähittäistä muuttumistaan tuskin kukaan itsestään huomaa, muut sen kyllä havaitsevat. Pyhä Henki tahtoo näin muuttaa meitä yhä enemmän Kristuksen kaltaiseksi, että mekin voisimme säteillä taivaallista lämpöä ja valoa tähän pimeään maailmaan.

Kun apostoli Paavali arvioi omaa panostaan Jumalan valtakunnan työssä, niin hän päätyy hyvin merkilliseen tulokseen: ”**Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsakaan minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki minä olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani.**” 1.Kor. 15:10. Näin Paavali ymmärsi, ettei hänen työnsä menestyminen johtunut siitä, että hän olisi muita tietävämpi, osaavampi ja parempi työntekijä. Vaan kaikki riippui Jeesuksesta, hänen ystävyystään ja rakkaudestaan. Rakkautta, joka tulee ansiottoman osaksi, Raamattu sanoo armoksi. Jeesuksen ystäväksi tullaan ja omanaan voimme pysyä armovalinnan perusteella. Jumalan armovalinta on kaikista ihmeistä suurin. Sitä ei kaikki välttämättä pysähdy ajattelemaan, mutta kun alkaa pohtia, niin se hämmästyttää jokaista. Jeesus rakasti minuakin, vetäen puoleensa armosta ja kutsuen palvelukseensa. Armoa on, kun Herra työssään pitänyt, armoa on, kun on voimia antanut ja työni siunannut. Armoa on, kun Jeesus on paljon enemmän kuin tuttava, hän on parhain ja läheisin ystävä. Sellaista armoa ja laupeutta mitä olemme itse saaneet kokea, sitä tahdomme osoittaa lähimmäisillemme. Näin Jeesuksen ystävien seurassa on hyvä ja antoisaa olla.

Kodin kuulumisia...

Aluksi viime vuoden tilastotietoja; hoitokodissa oli asiakkaana 62 henkilöä, hoitopäiviä 2860, keskimääräinen aika 46 vrk ja käyttöaste noin 87%. Asiakkaita oli harvinaisen laajalta alueelta, Hämeestä 2, Kainuusta 4, Etelä-Pohjanmaalta 2, Keski-Pohjanmaalta 5, Pohjois-Pohjanmaalta 3 Etelä-Savo 4 Pohjois-Savosta 25, Pohjois-Karjalasta 3, Satakunnasta 7, Keski-Suomesta 2, Kymenlaaksosta 1, Uudeltamaalta 4.

Lämpöpatterien- ja putkiston uusiminen suurimmalta osaltaan viime vuoden lopulla tapahtui Raimo-veljen johdolla nopeasti. **Kiitos Raimolle, Sepolle, Matille, Anssille, Markukselle ja kaikille, jotka tämän putkistotyön teitte!** Aikaisemmin täytyi yöllä ja päivällä käydä lämpöjä säätellessä, kun milloin oli liian kuuma, milloin taas kylmä, mutta nyt ei enää tarvitse. Muutenkin lämmitysjärjestelmä toimii nyt paremmin. Vuoden vaihteessa kuluja oli kertynyt patterien- ja putkiston uusimisesta noin 36 000;-e, josta 70% (n 26 000;-) saatiin Ray:n avustuksena ja omasta osuudesta (10 000;-) olemme selvinneet ilman pankkilainaa. Tämä on yksi niistä Jumalan ihmeistä ja kiitosaihe! Ray. on myöntänyt 3000;-e lisää tälle vuodelle, jotta voimme vielä putkiston uusimista vähän jatkaa.

Tähän asti Herra on meitä auttanut niin, että toimintamme on voinut jatkua. On ollut ystäviä, jotka käyvät täällä meitä auttamassa. Esirukoilijoita ja tukijoita on täytynyt tulla myös uusia joukkoon, sillä monia ystäviämme on viime vuoden aikanakin siirtynyt ajasta iäisyyteen. Saamme ristiä kätemme, kiittää ja ylistää Herraa aivan kaikesta, mitä viime vuoden aikana olemme häneltä saaneet!

Saamme myös rukoilla, että Vapahtajan ystävyudessa ja hänen armonsakaan vaikutuksessa saisimme vielä jatkaa tätä työtämme. Tässä me olemme, johdata, ohjaa ja siunaa työmme.

Kevätpäivät on vähän aikaisemmin 23-25.03.2007 Lähetämme tarkemman ohjelman lähempänä päiviä.

Hyvää ystävänpäivää ja talvea kaikille työmme ystäville!

Siunaavin terv Jorma Huusko

HYVÄT LEHTOMÄEN KODIN YSTÄVÄT!

Meidän kodin seinällä on taulu, jossa lukee teksti, "**Minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen.**"(Jermia 31:9)Olemme saaneet tämän taulun kummipojaltamme Huuskon Anssilta. Tämän taulun teksti on ollut lohdutuksena meille monta kertaa. Kun on ollut joku asia vaikea ja olemme pohtineet miten tästä eteenpäin, on tämä raamatunkohta rohkaissut meitä.

Lehtomäen koti on saanut kulkea myös tämän tekstin mukaan. Lehtomäen kodissa on paljon rukousta ja Jumalan johdatus on ollut läsnä kaikki nämä 29 vuotta. Raili ja Jorma sekä lapset ovat kulkeneet tämän pitkän työrupeaman rukoillen, välillä itkien ja välillä iloiten. Työ tässä kodissa on hyvin monivaiheista, siellä missä kerrotaan ilosanomaa Jeesuksesta, siellä myös sielunvihollinen yrittää tehdä vastarintaa. Lehtomäen kodissa huokuu lämpö ja rakkaus kaikkia sinne saapuvia kohtaan.

Ystävät, rukoillaan voimia Railille, Jormalle sekä lapsille. Rukoillaan voimia Liisalle ja Maurille, jotka ovat vielä jaksaneet uurastaa kodin töissä. Rukoillaan voimia Anjalle, joka on uskollisesti jaksanut käydä auttamassa. **Rukoillaan kaikkien miesten puolesta, jotka tulevat apua hakemaan elämäänsä, että Jeesus saisi tulla heille pelastajaksi ja Vapahtajaksi.** Rukoillaan toinen toistemme puolesta, sillä jokainen tarvitsemme esirukousta ja ystävän tukea, vierellä kulkijaa.

"MINÄ JOHDATAN HEITÄ, KUN HE KULKEVAT RUKOILLEN."

Siunattua Ystävän päivää kaikille!

Terveisin Vuokko ja Timo Kortelainen

"Kun on turva Jumalassa turvassa on paremmassa, kuin on tähti taivahalla lintuemon siiven alla."

Olen saanut olla mukana Lehtomäen "**juhlassa ja arjessa**". Tämän virren sanat tulevat usein mieleen ajatellessani Railin ja Jorman työtä, on se välillä niin raskasta henkisesti ja ruummillisestikin. Jos ei olisi turva Jumalassa, ei jaksaisi kaikkien vastoinkäymisten ja pettymysten keskellä. Herää kysymys onko kaikki turhaa, saako kukaan avun?

Tänne tulee miehiä monenlaisista elämän tilanteista, rikkirevittyjä ja kolhittuja. Tämä on varmaan heille kuin keidas erämaassa. On ruokaa ja lämmintä, puhdas tila käydä nukkumaan ja tieto, että heidän puolestaan rukoillaan. Juttelin joskus erään miehen kanssa. Hän sanoi: tämä on kuin taivas entiseen elämäni verrattuna." Mutta paholainen on valppaana, yrittää kaikin keinoin saada meidät eksytettyä. Jos Jumala ei ole turvanamme, emme kestä omin voimin. Muistakaamme rukoilla Railille ja Jormalle sekä miehille voimia ja armoa, ettei työ olisi turhaa ja siunausta meille kaikille. **Käyköön myöten taikka vastaan, eikä isä hylkää lastaan. Herra ohjaa parhaaksemme, kaikki vaiheet päiviemme.** Virsi 397:6

Raija Savolainen

Hyvät ystävät!

Huomasin harmikseni jälkikäteen, että Lehtomäen kodin ystäväkirjeeseen olin kirjoittanut samoja ajatuksia adventista ym. kahtena vuonna peräkkäin. Eli Anjuska on tulossa vanhaksi, kun muistikin jo pettää... Siksipä poimin tähän ystäväkirjeeseen toisten mielipiteitä, eli ”puhun suulla suuremmalla.”

Raamatusta, Sananlaskut: **Ystävällinen katse ilahduttaa mielen. Lohduttava puhe antaa elämänrohkeutta. Rauta rautaa hioo, ja ihminen toistansa hioo.**

Kiinalainen sananlasku:Mausta makean veden tuntee, todellisen ystävän vaikeina aikoina.

Lähi-idästä: Ystävä puhuu edessä, vihamies takana.

Fuller: Ystävyyttä ei osteta markkinoilta.

Jotuni:Jos sinulla on yksi ystävä, olet sinä rikkaampi kuin jos sinulla olisi satatuhatta ihailijaa.

Beechen:Älä säilytä rakkautesi alabasterirasiaa kiinni sinetöitynä, kunnes ystäväsi ovat kuolleet. Puhu hyväksyviä, rohkaisevia sanoja, niin kauan kuin heidän korvansa voivat ne kuulla ja heidän sydämensä niistä riemastua.

Jutang: Löytää sattumalta lippaastaan jonkun vanhan ystävän kirjoittama kirje. Ah, eikö se ole onnea?

Wislöff: Myönnä alusta lähtien rajoituksesi. On parempi, että ystäväsi yllättyvät iloisesti suhteesi, kuin että he pettyvät.

ja Leinosen säkein:

Ajattelen sinua tänään.

Lämmöllä ajattelen

ja ilolla.

Ovi ystävän tulla päiviä valitsematta:

Juhlamiellellä, ilon kukkia kantaen

pimeänä iltana

kivun sanojen kanssa

harmaana aamuna hymyttömänä

sanoja vailla vaikenemaan.

Sitä varten ystävä olemassa.

Ovi auki ehdoitta tulla.

päiviä valitsematta.

Näillä sanoilla hyvää ystävän päivää!

T:Anja

Rakkaat Lehtomäen kodin ystävät!

Tänään (4.2) kuulumme Ylämyllyllä kirkossa saarnassa kehoituksen rukoilla myös toisen ihmisen tai hänen asioidensa puolesta. Yleensä me viemme rukouksessa omat asiat Jumalalle. Jos kuitenkin saamme kehoituksen tai halun rukoilla lähimmäisen puolesta ja teemme niin, uskomme pyyntömmme Jumalan haltuun. Voimme olla varmoja, että Jumala kuulee rukoukset ja vastaa niihin tahtonsa mukaan. Muutenhan rukouksemme olisi turha. Raamattu, Sana, ilmoittaa, että Jumala toimii. Tämän sunnuntain teksteissä mainitaan, kuinka Jumalan käsivarsi ojentuu ja yltää auttaakseen. (Ps. 48:11, Jes 52:10 ja vielä Ps. 48. ”**Jumalan käsi ei ole liian lyhyt auttamaan, eikä hänen korvansa kuuro kuulemaan.**”

Viime aikoina me olemme perheenä saaneet rukoilla varsin pitkän matkan päässä olevan tyttäreemme ja hänen perheensä puolesta. Niin varmaan moni muukin rukoilee omaisten tai lähettien puolesta, jotka ovat kaukana. Itse emme täältä käsin voi mitään vaikuttaa konkreettisesti rukouksen kohteitten hyväksi. Meillä ei ehkä ole ketään muutakaan ihmistä, joka siellä kaukana voi antaa apunsa. Silloin on vapauttavaa ja turvallista tietää, että **Jumala voi**. Jumalan tietoon ja haltuun voi uskoa vähäisetkin asiat ja tietenkin lähellä olevat omaiset ja ystävät.

YSTÄVÄNPÄIVÄN lähestyessä on erityisen KIITOLLINEN mieli YSTÄVISTÄ. Teistä kaikista, jotka muistatte rukouksin Lehtomäen kotia, kodin työtä ja meitä kaikkia siellä. Tässä yhteydessä haluamme **kiittää** Teitä Ystäviä, sydämellisesti myös joulumuistamisista. Rukous yhdistää silloinkin, kun emme muuten ole yhteydessä tai tapaa toisiamme.

Onko sinulle YSTÄVÄ tuttu lastenlaulu rukouksesta?

**”Rukous on silta, luokse Jumalan,
rukous on polku, luokse auttajan,
rukous on lintu, joka lentää taivaaseen,
rukous tuo rauhan sydämeen.”**

Kiitos Herralle, näin yhdessä saadaan tehdä matkaa!

Sinua lukija Siunaten Liisa ja Mauri Turunen

Hei!

Kirjoitan ystäväkirjeeseen ensimmäistä kertaa ja en edes tiedä mistä alkaisin. Saavuin Lehtomäkeen 12.1.07 ja sen jälkeen on tapahtunut tosi paljon asioita. Kerron tässä tärkeimmän ja kauneimman asian. Tätä en ole vielä kertonut monellekaan, mutta haluaisin kertoa sen kaikille.

No niin, jo 13.1.07 vietettyäni vasta vuorokauden Lehtomäen kodissa, minä iltamyöhällä itkin hiljaa vuoteessani omaa kurjuuttani ja tyhjää elämääni. Kyyneleet valuivat pitkin poskipäitani ja yht'äkkiä minä vain aloin rukoilla. Rukoilin taivaan isää, jotta hän Jeesuksen Kristuksen kautta ottaisi syntitaakkani pois ja avaisi paatuneen ja kovettuneen sydämeni Jeesukselle. Jossain vaiheessa nukahdin levolliseen uneen ja kun heräsin sunnuntaiamuna, niin oloni oli todella rauhallinen ja mieltäni ei painanut enää mikään maallinen asia. Olin tuon koko päivän kuin hurmiossa. Kävimme silloin kirkkomatkalla Ilomantsissa ja tulimme myöhään illalla takaisin. Edelleen minun hyvä oloni jatkui ja ajatuksissani juttelin Jeesukselle ja tunnustin syntini hänelle, enkä meinannut uskaltaa nukahtaa sinä iltana, peläten, että maanantaiamuna tuo uskomaton tunne olisi kadonnut. Nukahdin kuitenkin ja aamulla oli tuo kaunis, rauhallinen tunne tallella. Noista päivistä lähtien olen päivä päivältä lähempänä Herraamme Jeesusta ja rukoilen monia kertoja päivässä kiittäen Herraa kaikesta. Olen ottanut Jeesuksen sydämeeni pysyvästi!

Psalmi51:3-6”**Jumala ole minulle armollinen hyvyytesi tähden, pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden. Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdistista minut synnistäni. Sillä minä tunnen rikokseni ja minun syntini on aina minun edessäni. Sinua ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on paha sinun silmissäni, mutta sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi.**” Päivä päivältä Herra vahvistaa uskoani ja hän opastaa minua eteenpäin, sekä antaa voimaa kestää vaikeat ajat. Hänestä häneen ja hänen kautta on kaikki. Amen.

Siunattua elämää kaikille. T: Ilkka Vilen, Kiuruvesi

Talvinen tervehdys kodin ystävät!

Olen vihdoinkin käsittänyt, että elämäni on ollut yhtä suurta suorittamista jotakin saadakseni. Tosin, täällä asia on minulle selkeytynyt. **Se on suurta armoa, mitä saamme osallemme... armosta vain armosta. Amen!** Suuresta armosta olen täällä tänään, saan etsiä Jeesusta Kristusta sydämeeni. En jaksa elää enää ilman Jeesusta, olihan nytkin elämäni yhtä kärsimystä... ei paljoakaan elämänhalua jäljellä. Tosin, jaksoin minä kuitenkin kaiken myllerryksenkin keskellä rukoilla paremman elämän puolesta...Jotakin siis on jäljellä toivosta.

Paholainen vaanii aina, mutta Jeesus Kristushan on siihen turvakilpi ja Päivö rovasti neuvoi hienosti, että ei muuta kun häätää paholainen pois Jeesuksen nimessä. Amen!

Päivän tunnussanassa oli puhutteleva kohta. Laitankin sen tähän: ”Suo Jeesus, Hengen valon koittaa nyt minullekin armosta, suo mielen pimeys taas voittaa kirkkaalla armon sanalla. Rohkaise, Jeesus minua, tahtosi tielle taivuta. Voi kun kaikki pääsisivät osalliseksi taivastiestä. **Terveyttä ja reipasta mieltä.** Siunattua kevään odottelu kaikille toivoo: Jari Pekka

Talvinen tervehdys Lehtomäestä!

**”Pyhä Jumalamme, siunaa askelemme, että heikkojen luo kulkis askeleet nuo
Yksin rakkautes vain murtaa kipujen lain, siinä voimamme on, turva tutkimaton.
Tule luoksemme, yhteys anna. Salli rakkautes niin koskettaa,
että toiselle kaunaa en kannan käsi käteen kun tarttua saa.”**

Tammikuinen aamu valkeni tuiskuisena ja sateisena. Tuuli lennätti lunta ympäriinsä. Kävelin kellarille porkkanoita hakemaan, sillä Karttulasta oli tulossa **ystäviä** talkoisiin, porkkanoita pakastamaan. Vähän aikaa heidän kanssaan työskenneltyäni saapui ”Raatin Raija” mielessä alakerran siivous.

Kaiken touhun keskellä, mieleni liikutui kun ajattelin Jumalan voiman vaikutusta arjessamme. Mikä saa **ystävät** lähtemään lämpöisistä kodeistaan, tuiskuun ja tuiverrukseen, ajamaan kohti Lehtomäkeä? Eikä siinä kaikki; siivoamaan pölyistä alakerran vaatevarastoa tai raatamaan koko päiväksi porkkanoiden ja milloin minkin asian kanssa. Varmasti vain rakkaus Jeesukseen voi sen saada aikaan. Kun itse on saanut kokea Jumalan armahtavan rakkauden omalla kohdalla, tulee halu olla välittämässä rakkautta myös lähimmäisilleen..

Syntyisi varmaan kilometrin mittainen jono nimiä jos muistaisin kaikki teidät **Ystävät** nimeltä tähän luetella jotka olette meitä tavalla jos toisella auttaneet, tukeneet ja työmme hyväksi uurastaneet ja uhranneet. **Kiitos Herralle teistä kaikista.** Varmasti on myös monet ne kädet jotka ovat hiljaisuudessa yhteen liitetyt ja rukouksin meitä Taivaan Isän eteen kantaneet, taistellen vihollisen voimia vastaan, meidän rinnallamme. Kyynelsilmin teitä kaikkia tässä ajattelen, sillä teidän rakkautenne meitä kohtaan on ylen suuri, vakka me olemme vajavaisia, heikkoja ja erehtyväisiä työntekijöitä. **Suuri kiitos esirukouksistanne! Kiitos teille myös kaikista joulumuistamisistanne ja vierailuistanne. Herra Teitä kaikkia rakkaasti siunatkoon ja armollaan hoitakoon! Ilman teidän apuanne emme olisi jaksaneet työtä tehdä.**

Työyhteydessämme on syyspäivistä asti toiminut uusi ystävämme Annikki Soininen Nilsiästä. Hän otti suuren vastuun joulumyyjäistavaroiden tekemisestä. Siivous urakat taitaa olla myös hänen erikoisalaansa. Tammikuun alusta lähtien, kahtena päivänä viikossa ovat meitä auttamassa käyneet myös Marja ja Jari Vartiainen Keiteleeltä. Suljetaan myös heidät esirukouksiimme.

Ja lopuksi **”Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi, ja Jumalan rauha joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.”** Fil.4:6ja7

Hyvää ja siunattua vuoden jatkoa sekä iloista Ystävänpäivää!
Ystävyydellä Raili Huusko

Muistakaa ystäviä

Ystävänpäivä on vuodessa kerran,
se saa liikkeelle rouvan ja herran.
Ystäviä silloin muistetaan,
ja kortteja toisille postitetaan

Vaikka ystävän päivä on vuodessa kerran,
ja se saa liikkeelle rouvan ja herran.
pitäisi ystäviä muistaa muulloinkin,
kortein, kirjein, kyläreissuinkin.

Nyt kaikki ihmiset muistakaa,
ystäviä muistaa saa milloin vaan.
Siis kaikki ystäviä muistakaa,
vaikka ystävänpäivä ei olisikaan.

Mika Huusko

KEVÄTPÄIVÄT 23-25.03.2007
Nilsissä Lehtomäen kodilla
tarkempi ohjelma seuraavassa kirjeessä

KIRKKOPYHIÄ

18.02 ALAJÄRVI
25.02 RAUTALAMPI

18.03 KIURUVESI
25.03 NILSIÄ (Kevätpäivät)

01.04 KUHMO
15.04 KEITELE
22.04 LIEKSA/KOLI
29.04 KALAJOKI/RAUTIO

06.05 PIEKSÄNMÄKI
17.05 VARPAISJÄRVI
20.05 SUOMUSSALMI
27.05 JORONEN